

ния български езикъ той доставилъ, обаче твърдѣ малко основанія, много по малко, отколкото езика на франкитѣ за френския езикъ. Знаменития славистъ Миклошичъ се занимава да опрѣдѣли, колко именно туранско е проникнало въ славянскитѣ езици *). Първо, което бие въ очи отличие на българския езикъ отъ славянския се заключава въ това, че въ българския езикъ члена се поставя при края на думитѣ, както въ румънския и албанския езици. Обаче, тая особенностъ не е отъ туранско потекло, но е наследвана отъ древния езикъ на Балканския полуостровъ, иллирийскій или тракийскій, и тя прѣживѣла, запазила се и въ албанския езикъ. Въ старитѣ български нарѣчия въ Родопитѣ и Дебъръ, въ Македония, се срѣщатъ три форми за члена на края на думата: напр., глава-та, глава-са и глава-на, което съответствова на латинското: *caput hoc, caput illud, caput stup.* — Сърбския езикъ има ударения и размѣри; българския езикъ, като не отличава дълги и кратки слогове, се показва по монотоненъ. Сърбския езикъ, както руския, чешкия и поляшкия има склонения. Падежитѣ на българския езикъ се указватъ отъ члена въ края на думитѣ и съ различни прѣдлози, както въ френския езикъ. Печатнитѣ и писменнитѣ букви сж едни и сжи; това е кирилица, съ тая разлика, че въ българския езикъ, както и въ руския има букви, които не се произносятъ, и че въ сърбския езикъ има особенни знакове за меко изговаряние на съгласнитѣ и латинското *y*. Да се съединятъ сърбския и българския езикъ би било толкова мъчно, както и да се слѣе езика португалскій съ испанския, или норвежкия съ шведския.

Старо-българскитѣ книги сж писани на църковно-славянския езикъ, но повече размѣсени съ говоримото нарѣчие **). Слѣдъ паданieto на древнитѣ царства и подъ владичество на турцитѣ, влиянието на църковния езикъ все се намалявало.

*) Въ единъ свой трудъ, съобщенъ въ Академията на Наукитѣ въ Вiena, отъ 2 януарий 1884 г., Миклошичъ дѣли туранскитѣ елементи въ българския езикъ на три епохи: 1) до разпрѣсването на славянитѣ къмъ югъ отъ Карпатитѣ; 2) остатъци отъ първобитния езикъ на българитѣ и куманитѣ, и 3) елементи, заимствувани отъ турцитѣ.

**) Глед. Л. 3 въ Приложенията.